

20. විතක්ක සණ්ඨාන සූත්‍රය.

1. මා විසින් මෙසේ අසන ලදී. එක් කාලයක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සැවැත්තුවර සම්පයෙහි අණේපිටු සිටුවා විසින් කරවනලද ජේතවන නම් ආරාමයෙහි වාසය කරති. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ හිසසුන්ට ‘මහණෙනි’ කියා කථාකලහ. හිසසුහු, ‘සවාමිනි’ කියා උන්නර දුන්හ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදලහ.

2. ,මහණෙනි, විදගීනාවට පාදකවූ සමාධිය වචන්තාවූ හිසසුව විසින් කලින්කල කරුණු පසක් මෙතෙහි කල යුත්තාහුය. කිනම් කරුණු පසක්ද යන් ?

මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි හිසසුවට යම් අරමුණක් නිසා යම් අරමුණක් මෙතෙහි කිරීම හේතුකොටගෙන ලෝභ සහගතවූද දෝස සහගතවූද මෝහ සහගතවූද ලාමකවූ අකුසල කල්පනා උපදින්නද, මහණෙනි, ඒ හිසසුව විසින් ඒ අරමුණෙන් අන්‍යවූ කුසල සහිත අරමුණක් මෙතෙහි කල යුතුය. ඒ අරමුණෙන් අන්‍යවූ කුසල සහිතවූ අරමුණක් මෙතෙහි කරන්නාවූ ඒ හිසසුවට ලෝභ සහගතවූ, දෝස සහගතවූ, මෝහ සහගතවූ, ලාමකවූ යම් අකුසල කල්පනාවෝ වෙද්ද ඒ අකුසල කල්පනාවෝ පහවෙත් විනාශ වෙත් ඔවුන්ගේ පහවීම හේතුකොටගෙන සිත ඇතුළතම පිහිටයි, නවනියි, එකභ වෙයි, සමාධිය ඇතිවෙයි.

‘මහණෙනි, යම්සේ දක්ෂ වඩුවෙක් හෝ වඩු ගෝලයෙක් හෝ කුඩා ඇණයකින් ලොකු ඇණයක් පිටකරන්නේද, නිකුත් කරන්නේද, ගලවා දමන්නේද, මහණෙනි, එසේම හිසසුවහට යම් අරමුණක් නිසා යම් අරමුණක් මෙතෙහි කිරීම නිසා ලෝභ සහගතවූද දෝස සහගතවූද මෝහ සහගතවූද ලාමකවූ අකුසල කල්පනාවෝ උපදිද්ද, මහණෙනි, ඒ හිසසුව විසින් කුසල සහිතවූ ඒ අරමුණෙන් අන් අරමුණක් මෙතෙහි කල යුතුය. කුසල සහිතවූ ඒ අරමුණෙන් අන් අරමුණක් මෙතෙහිකිරීම හේතුකොටගෙන ඒ හිසසුවගේ ලෝභ සහගතවූද, දෝස සහගතවූද, මෝහ සහගතවූද, ලාමක අකුසල කල්පනාවෝ පහ වෙත්, විනාශ වෙත්. ඔවුන්ගේ පහවීම හේතුකොටගෙන සිත ඇතුළතම පිහිටයි, හිඳියි, නවනියි, එකභ වෙයි, සමාධියට පැමිණෙයි.

3. මහණෙනි, ඒ අරමුණෙන් අන්‍යවූ කුසල සහිත අරමුණක් මෙතෙහි කරන්නාවූ ඒ හිසසුවට ලෝභ සහගතවූද දෝස සහගතවූද මෝහසහගතවූද ලාමක අකුසල කල්පනාවෝ උපදින්නාහුම වෙත්ද මහණෙනි, එසේ නම් ඒ හිසසුව විසින් ඒ කල්පනාවන්ගේ ආදිතව මෙතෙහිකල යුතුය. මෙසේද මේ කල්පනාවෝ අකුසලය, මෙසේද මේ කල්පනාවෝ චරද සහිතය. මෙසේද මේ කල්පනාවෝ දුක්වූ විපාක ඇත්තෝය කියායි. ඒ කල්පනාවන්ගේ ආදිතව මෙතෙහි කරන්නාවූ ඒ හිසසුවගේ ලෝභ සහගතවූද දෝස සහගතවූද මෝහ සහගතවූද, යම් ලාමක

අකුසල කල්පනා කෙනෙක් වෙද්ද, ඒ ලාමක අකුසල කල්පනාවෝ පහවෙත්, විනාශවෙත්, ඔවුන්ගේ පහවීම හේතුකොටගෙන සිත ඇතුළතම සිටියි, නවනියි, එකඟ වෙයි, සමාධිය ඇතිවෙයි. මහණෙනි, යම්සේ තරුණවූ අලංකාරයට කැමැතිවූ යම් සත්‍රියක් හෝ පුරුෂයෙක් හෝ සපීකුණක් හෝ බලු කුණක් හෝ මිනි කුණක් හෝ බෙල්ලෙහි එල්ලීමෙන් හැකිලෙන්තේද පිළිකල් කරන්නේද මහණෙනි, එපරිද්දෙන්ම ඒ අරමුණෙන් අන්‍ය කුසලයෙන් යුක්තවූ අරමුණක් මෙතෙහි කරන්නාවූ ඒ හික්ෂුවට ලෝභ සහගතවූද දෝස සහගතවූද මෝහ සහගතවූද අකුසල කල්පනාවෝ උපදින්නාහුම වෙත් නම්, මහණෙනි, ඒ හික්ෂුව විසින් මේ ආකාරයෙන්ද මේ කල්පනාවෝ අකුසලය, මේ ආකාරයෙන්ද මේ කල්පනාවෝ වරද සහිතය. මේ ආකාරයෙන්ද මේ කල්පනාවෝ දුක් විපාක ඇත්තාහුයයි ඒ කල්පනාවන්ගේ දෝෂ මෙතෙහි කල යුතුයි. ඒ කල්පනාවන්ගේ දෝස මෙතෙහි කරන්නාවූ ඔහුට ලෝභ සහගතවූද, දෝස සහගතවූද මෝහ සහගතවූද යම් ලාමක අකුසල කල්පනා කෙනෙක් ඇද්ද ඒ ලාමක අකුසල කල්පනාවෝ පහ වෙත්. විනාශයට පැමිණෙත්. ඔවුන්ගේ පහවීම හේතුකොටගෙන සිත ඇතුළතම පිහිටියි, නවනියි, එකඟවට පැමිණෙයි, සමාධියට පැමිණෙයි.

,මහණෙනි, ලෝභ සහගතවූද, දෝස සහගතවූද මෝහ සහගතවූද ඒ ලාමක අකුසල කල්පනාවෝ ඒ කල්පනාවන්ගේ දෝෂ මෙතෙහි කරන්නාවූ ඒ හික්ෂුවට උපදින්නාහුම වෙත්ද, මහණෙනි, ඒ හික්ෂුව විසින් ඒ කල්පනා මෙතෙහි නොකිරීමට අමතක කිරීමට පැමිණිය යුතුයි. ඒ අකුසල කල්පනා මෙතෙහි නොකිරීමට අමතක කිරීමට පැමිණියායු ඒ හික්ෂුවට ලෝභ සහගතවූද දෝස සහගතවූද මෝහ සහගතවූද යම් ලාමක අකුසල කල්පනා කෙනෙක් වෙද්ද ඒ අකුසල කල්පනාවෝ පහ වෙත්, විනාශ වෙත්. ඔවුන්ගේ ප්‍රභාණය හේතුකොටගෙන ඇතුළතම සිත පිහිටියි, හිඳියි, එකඟ වටට පැමිණෙයි. සමාධියට පැමිණෙයි.

,මහණෙනි, යම්සේ ඇස් ඇත්තාවූ පුරුෂයෙක් ඇස් හමුවට පැමිණියාවූ රූපයන් නොදකිනු කැමැත්තේ නම් හෙතෙම ඇස් පියාගන්නේ හෝ වේද අන් දිසාවක් බලන්නේ හෝ වේද, මහණෙනි, එමෙන් ඒ ලාමක අකුසල ධර්මයන්ගේ දෝෂ මෙතෙහි කරන්නාවූ ඒ හික්ෂුවට ඒ ලෝභ සහගතවූද දෝස සහගතවූද මෝහ සහගතවූද ඒ ලාමක අකුසල ධර්මයෝ උපදින්නාහුම වෙත්ද, මහණෙනි, ඒ හික්ෂුව විසින් ඒ කල්පනා මෙතෙහි නොකිරීමට අමතක කිරීමට පැමිණිය යුතුයි. ඒ කල්පනා මෙතෙහි නොකිරීමට අමතක කිරීමට පැමිණියාවූ ඒ හික්ෂුවට ලෝභ සහගතවූද දෝස සහගතවූද මෝහ සහගතවූද යම් ලාමක අකුසල කල්පනා කෙනෙක් වෙත්ද, ඒ ලාමක අකුසල කල්පනාවෝ ප්‍රහිත වෙත්. අභාවයට යෙත්. ඔවුන්ගේ ප්‍රභාණය හේතුකොටගෙන සිත අභ්‍යන්තරයෙහිම පවතියි. නවනියි, එකඟ වටට පැමිණෙයි.

4. ,මහණෙනි, ඒ කල්පනා මෙතෙහි නොකරන්නාවූ අමතක කරන්නාවූ හික්ෂුවට ලෝභ සහගතවූද, දෝස සහගතවූද, මෝහ සහගතවූද ඒ ලාමක අකුසල කල්පනාවෝ උපදින්නාහුම වෙත්ද, මහණෙනි, ඒ හික්ෂුව විසින් ඒ කල්පනාවන්ගේ මුල් හේතුව මෙතෙහි කටයුතුයි.

මහණෙනි, ඒ කල්පනාවන්ගේ මූල හේතුව මෙතෙහි කරන්නාවූ ඒ හික්ෂුට්ව ලෝභ සහගතවූද, ද්‍රෙස සහගතවූද, මෝහ සහගතවූද යම් ලාමක අකුසල කල්පනා කෙනෙක් ඇද්ද ඒ අකුසල කල්පනාවෝ පහ වෙත්, අභාවට යත්. ඔවුන්ගේ පහවීම හෙතුකොටගෙන අභ්‍යන්තරයෙහිම සිත පිහිටයි, නවනියි, එකඟ බවට පැමිණෙයි, සමාධියට පැමිණෙයි.

,මහණෙනි, යම්සේ පුරුෂයෙක් ඉක්මනින් යන්තේද, ඔහුට ‘මම කුමක් නිසා වහා යන්නෙමිද? සෙමින් යන්නෙමිය’යි අදහස් වන්නේය. හෙතෙම හෙමින් යන්නේය. ඔහු නැවත කුමක් නිසා ‘ මම සෙමින් යන්නෙමිද? නැවති සිටින්නෙමි නම් යහපතැ’යි සිතා නවතින්නේය. නැවත් ඔහු කුමක් නිසා ‘මම නැවති සිටින්නෙමිද? මම හිදගන්නෙමිය’යි සිතා හිදගන්නේය. නැවත ඔහු ‘කුමක් නිසා මම හිදගන්නෙමිද? නිදාගන්නෙමිය’යි සිතා නිදාගන්නේය. මහණෙනි, මෙසේ ඒ පුරුෂතෙම ඔලාරික ඉරියව් නවත්වා සියුම් ඉරියවු පවත්වන්නේය. මහණෙනි, එසේම ඒ කල්පනා නොකරන්නාවූ අමතක කරන්නාවූ ඒ හික්ෂුට්ව ලෝභ සහගතවූද දෝස සහගතවූද මෝහ සහගතවූද ඒ ලාමක අකුසල කල්පනාවෝ උපදින්නාහුමද, මහණෙනි, ඒ හික්ෂුට්ව විසින් ඒ කල්පනාවන්ගේ මූල හේතුව මෙතෙහි කල යුතුයි. ඒ කල්පනාවන්ගේ මූල හේතුව මෙතෙහි කරන්නාවූ ඒ හික්ෂුට්ව ලෝභ සහගතවූද ද්‍රෙස සහගතවූද මෝහ සහගතවූද ඒ ලාමක අකුසල කල්පනාවෝ පහ වෙත්, අභාවයට යෙත්. ඔවුන්ගේ පහවීම හෙතුකොටගෙන සිත ඇතුළතම පවතියි, හිදියි, එකඟ බවට පැමිණෙයි. සමාධියට පැමිණෙයි.

5. ,මහණෙනි, ඒ කල්පනාවන්ගේ මූල හේතුව මෙතෙහි කරන්නාවූ හික්ෂුට්වද, ඉදින් ඒ ලෝභ සහගතවූද, දෝෂ සහගතවූද, මෝහ සහගතවූද, ඒ ලාමක අකුසල කල්පනාවෝ උපදින්නාහුම වෙත් නම් මහණෙනි, ඒ හික්ෂුට්ව විසින් දත්වලින් දත් තදකොට දිවෙත් තලු තදකොටගෙන (දත්චිකාගෙන) සිතිය සිත නිග්‍රහ කල යුතුයි. පෙලිය යුතුයි. නැවිය යුතුයි. දත්වලින් දත් තද කොටගෙන දිවෙත් තලු තදකොටගෙන සිතිය සිත නිග්‍රහ කරන්නාවූ පෙළන්නාවූ නවන්නාවූ ඒ හික්ෂුට්ව ලෝභ සහගතවූද, ද්‍රෙස සහගතවූද, මෝහ සහගතවූද, යම් ලාමක අකුසල කල්පනා කෙනෙක් වෙද්ද, ඒ ලාමක අකුසල කල්පනාවෝ පහ වෙත්, විනාශ වෙත්. ඔවුන්ගේ පහවීම හෙතුකොටගෙන ඇතුළතම සිත පිහිටයි, නවනියි, එකඟ වෙයි, සමාධියට පැමිණෙයි.

,මහණෙනි, යම්සේ බලවත් පුරුෂයෙක් දූචීල පුරුෂයෙකු හිසෙන් හෝ අල්වා, කරෙන් හෝ අල්වා, නිග්‍රහ කරන්නේද, පෙළන්නේද, නවන්නේද, මහණෙනි, එසේම ඒ කල්පනාවන්ගේ මූල හේතුව මෙතෙහි කරන්නාවූ හික්ෂුට්ව ලෝභ සහගතවූද, දෝෂ සහගතවූද, මෝහ සහගතවූද, ඒ ලාමක අකුසල කල්පනාවෝ උපදින්නාහුම වෙත් නම්, මහණෙනි, ඒ හික්ෂුට්ව විසින් දත්වලින් දත් තදකොට දිවෙත් තලු තදකොටගෙන සිතිය සිත නිග්‍රහ කල යුතුයි. පෙලිය යුතුයි. නැවිය යුතුයි. දත්වලින් දත් තදකොට දිවෙත් තලු තදකොට සිතිය සිත නිග්‍රහ කරන්නාවූ පෙළන්නාවූ නවන්නාවූ ඒ හික්ෂුට්ව ලෝභ සහගතවූද දෝෂ සහගතවූද මෝහ සහගතවූද ඒ ලාමක අකුසල කල්පනාවෝ පහවෙත්, විනාශ වෙත්. ඔවුන්ගේ පහවීම හෙතුකොටගෙන ඇතුළතම සිත පිහිටයි, නවනියි, එකඟවෙයි, සමාධියට පැමිණෙයි.

6. ,මහණෙනි, යම් හෙයකින් යම් අරමුණක් නිසා යම් අරමුණක් මෙතෙහි කරන්නාවූ හික්ෂුට්ට ලොභ සහගතවූද, දෝස සහගතවූද, මෝහ සහගතවූද, ලාමක අකුසල කල්පනාවෝ උපද්දි, එම අරමුණෙන් අත්‍යවූ කුසල් පිණිස පවත්නාවූ අරමුණක් මෙතෙහි කරන්නාවූ ඒ හික්ෂුට්ට ලොභ සහගතවූද, දෝස සහගතවූද, මෝහ සහගතවූද ඒ ලාමක අකුසල කල්පනාවෝ පහ වෙත්, විනාශ වෙත්. ඔවුන්ගේ පහවීම හෙතුකොටගෙන ඇතුළතම සිත පිහිටයි, නවතියි, එකඟවෙයි, සමාධියට පැමිණෙයි. ඒ කල්පනාවන්ගේ දෝස පරීක්ෂා කර බලන්නාහටද ලොභ සහගතවූද, දෙස සහගතවූද, මෝහ සහගතවූද, යම් ලාමක අකුසල කල්පනා කෙතෙක් ඇද්ද, ඔව්හු පහ වෙත්, විනාශ වෙත්. ඔවුන්ගේ පහවීම හෙතුකොටගෙන ඇතුළතම සිත පිහිටයි, නවතියි, එකඟවෙයි, සමාධියට පැමිණෙයි. ඒ කල්පනාවන්ගේ මුල් හෙතුව බලන්නනාවූ හික්ෂුට්ට්ට ලෝභ සහගතවූද, දෝස සහගතවූද, මෝහ සහගතවූද, යම් ලාමක අකුසල කල්පනා කෙතෙක් ඇද්ද, ඒ ලාමක අකුසල කල්පනාවෝ පහ වෙත්, විනාශ වෙත්. ඔවුන්ගේ පහවීම හෙතුකොටගෙන ඇතුළතම සිත පිහිටයි, නවතියි, එකඟ වෙයි, සමාධියට පැමිණෙයි.

,දන්වලින් දන් තදකොට, දිවෙත් තලු තදකොට, සිහින් සිත නිග්‍රහ කරන්නාවූද, පෙළන්නාවූද, තවන්නාවූද, හික්ෂුට්ට්ට ලෝභ සහගතවූද, දෝස සහගතවූද, මෝහ සහගතවූද, යම් ලාමක අකුසල කල්පනා කෙතෙක් ඇද්ද ඒ ලාමක අකුසල කල්පනාවෝ පහ වෙත්. විනාශ වෙත්. ඔවුන්ගේ පහවීම හෙතුකොටගෙන සිත ඇතුළතම පිහිටයි, නවතියි, එකඟවෙයි, සමාධියට පැමිණෙයි. මහණෙනි, මේ හික්ෂුතෙමේ යම් කල්පනාවක් කැමැති නම් එය කල්පනා කරන්නාවූද, යම් කල්පනාවක් නොකැමැත් නම් එය කල්පනා නොකරන්නාවූද කල්පනා විෂයෙහි පුරුදුකරන ලද වසිභාව ඇත්තේයයි කියනු ලැබේ. හෙතෙම තෘස්ණාව සිත්දේය, සංයෝජන පෙරලා දැමීය. මනාකොට අභීත්මාභී ඥානයෙන් මාතය ප්‍රහිනකොට දුක් කෙලවර කෙලේය.,

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ සූත්‍රය වදාලෝය සතුටු සිත් ඇත්තාවූ හික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ වචනය සතුටින් පිලිගන්න.

දස වැනිවූ විතක්කසණ්ඨාන සූත්‍රය නිමි. (2-10)

(වූල සිහනාද සූත්‍රය, මහා සිහනාද සූත්‍රය, මහා දුකඛකඛඤ්ඤ සූත්‍රය, වූල දුකඛකඛඤ්ඤ සූත්‍රය, අනුමාන සූත්‍රය, වෙනොබ්ල සූත්‍රය, වනපභව සූත්‍රය, මධුපිණ්ඩික සූත්‍රය, වෙධා විතක්ක සූත්‍රය, විතක්ක සණ්ඨාන සූත්‍රය යන සූත්‍ර දසයකි)

මහා සිහනාද වර්ගීය නිමි.

